

at vi ikke havde EU. Gennemsnittet af undersøgelserne i de 15 lande er 28 pct., så det er bestemt ikke noget, der giver udtryk for fodslæberi.

Men egentlig har jeg lidt svært ved at forstå baggrunden for hr. Frank Dahlgaards spørgsmål, for hvis vi ikke havde et sted, hvor man internationalt kunne lave nogle spilleregler, nogle færdselsregler, måtte man efter min opfattelse nok skynde sig at få lavet det, hvis man da ikke lige mener, at markedskræfterne skal bestemme det hele ubegrænset.

Frank Dahlgaard (KRF):

Tak for svaret.

Jeg er personlig, og det er mit parti også, blandt dem, der ønsker, at vi skal have et EU, men jeg hører også til blandt dem, som ikke synes, at vi skal sige ja og amen til det alt sammen, men at en europæisk klub, hvor man prøver at løse fælles og grænseoverskridende problemer, er en god ting.

Men ministeren forsøger jo at løbe fra det billede, som regeringen sammen med oppositionen, også Venstre og De Konservative, har givet af Danmark som noget særligt: Vi vil ikke være med, vi har nogle forbehold om forsvar og fælles mønt og statsborgerskab og det retlige og de indre områder, så vi skal frasige os formandskabet, og vi skal det ene og det andet. Man fører fra regeringens side en politik, som der ikke er baggrund for, hvor man ligesom giver Europa det indtryk, at Danmark ikke er et ordentligt EU-land, vi er lidt på sidelinjen, vi må nok helle-re melde os ud, og vi beklager meget den lidt dumme danske befolkning. Ja, det er det indtryk, man giver.

Men så viser det sig, at vi faktisk er noget mere positive end de andre lande. Vi ligger på den rigtige, den pæne side af gennemsnittet, så vil ministeren medvirke til på regeringens vegne i den korte tid, der er tilbage af ministerens tid i regering, at give et andet billede, omtale Danmark positivt i EU-sammenhæng ude i Europa og være stolt over, at vi har en befolkning, som ved noget om tingene og ikke siger ja og amen til hvad som helst?

Udenrigsministeren (Ole Stavad, fg):

Nu er »stolt« et svært ord i en vendelbos mund, men jeg kan da meddele hr. Frank Dahlgaard, at jeg altid har været glad for at repræsentere den danske befolkning, både i EU og andre internationale sammenhænge.

Nu kan jeg desværre ikke huske den præcise ordlyd af Piet Heins gruk, men det, der fremgår af grukket, er, at der er sådan en velkendt metode med at pådutte en anden noget, der er tåbeligt, og som enhver kan se det forkerte i. Det billede, som hr. Frank Dahlgaard tegner af regeringen og andre partier her i Folketinget i forhold til den danske befolkning og EU, er bestemt ikke et, jeg genkender.

Det er en nøgtern konstatering, at der er nogle områder, hvor Danmark i øjeblikket står udenfor. Jeg mener, at det er en ordentlig og reel politisk diskussion, hvor vi kan være uenige, hr. Frank Dahlgaard og jeg, om, hvorvidt det er klogt, at vi er udenfor, eller om det var klogere, at vi var med, og at vi tager den debat med befolkningen på vore argumenter. Det mener jeg er regulær politik.

Jeg siger heller ikke ja og amen, og jeg kan forstå, at det gør Kristeligt Folkeparti heller ikke, til alt, der foregår i EU, men jeg tror måske, at vores grænser, sagt til hr. Frank Dahlgaard, for, hvor vi synes, det er klogt, at vi laver ting i fællesskab, og hvor vi skal holde os udenfor, når vi går ud og anbefaler befolkningen, hvordan vi skal deltage i det europæiske samarbejde, ligger forskellige steder.

Jeg mener, vi i Danmark har en spændende dialog med den danske befolkning. Jeg er såmænd ked af, at det er så svært at få den diskussion imellem folkeafstemninger, Europaparlamentsvalg. Jeg synes, vi har behov for en langt, langt mere sprudlende diskussion. Jeg forsøger ofte selv at lægge op til det, når jeg er ude, men jeg må konstatere, at hvis det ikke er lige op til en begivenhed, er det meget svært at få engagementet i den debat. Det beklager jeg, men vi kan konstatere, at det er formentlig langt, langt sværere i de fleste andre lande.

Frank Dahlgaard (KRF):

Jeg vil da spørge ministeren, om det gruk, ministeren ikke rigtig kan huske, lyder nogenlunde sådan her:

En yndet form for polemik er at benytte det probate trick at putte folk en mening på, hvis vanvid alle kan forstå.

Det er jo ikke det, jeg forsøger.

Jeg vil tro, at de fleste både herinde og ude i befolkningen har det indtryk, at den danske regering giver et billede af Danmark som et andenrangs EU-land, og det er vel ikke rimeligt.

Jeg spørger ministeren: Hvad er det for en land af de 15 EU-lande, der er hurtigt til at im-